

ערים במצבי סיכון: על צרכים והזדמנויות

ד"ר יפית סולימני-אעידן

בישראל כיום חיים כ-200,000 צורים וצערות במצבי סיכון, מצוקה והדרה המצוים בשלב המעבר מגירות צירה לחיים בוגרים עצמאיים. במהלך תקופה זו בחיהם עליהם לגבות החלטות אישיות מכריעות הנוגעות לעתידם בתחוםים שונים, לרבות יחסיהם הזוגיים והמשפחתיים, השכלהם וביסוסם התעסוקתי והכלכלי. תקופה זו, המתאפיינת במיוחד במערכות התמיכה הפורמלית (או בהדרה המוחלט), בטשטוש גבולות ובחוסר ודאות, מציבה התמודדותו ואתגרים העולים לעורר מצבי סיכון, והוא קריטית לכל ציר וצירה, ובפרט לאלו נטולי העורף המשפחי, הבאים מרקע של חוסר במשאבים אישיים וסביבתיים.

לעומת צורים באוכלוסייה הכללית שאינם מוגדרים בסיכון, ההיסטוריה האישית ונסיבות חייהם של צורים וצערות פגיעים, שאינם זוכים לתמיכה משפחתם ושהישרדו מכלכלה מתגרת, מקשות עליהם לעבור את משוכות תקופה המעבר לחיו הבגרות ולבסס יציבות וביתחון כלכלי אישי

בחייהם. משאביהם החומריים והרגשיים המצוומצמים, הרקע המשפטי והאישי שלהם והאתגרים רבים הטמונהים בשלב התפתחותי זהה - כל אלה מעצבים חוויה מורכבת במיוחד של מעבר לבגרות, העוללה להושיף על פגיעותם, להגביר את פעריהם בתחום ליבם ולהוביל להדרתם החברתית.

אר בצד הסיכוןים שתקופה זו טומנת בחובה, היא פותחת חלון הזדמנויות יקר לצעירים וצעירות במצב סיון. שלב המעבר לבגרות הוא צומת מרכזי בכל הקשור להחלטות אישיות גורליות בנוגע לעתיד כמעט בכל תחומי החיים. בתקופה זו עומדת בידי הצעירים והצעירות הזדמנויות לשנות את נתיב חייהם באורח חיובי ולהשאיר מקום לניעות חברתית בעtid. מחוקרים אף מראים כי בתקופה זו ישנה הזדמנות פז לשיפור ניכר בחוון הצעירים וביכולות ההסתגלות שלהם. לפיכך, מוטלת علينا האחריות הלאומית והמצוועית לסייע להם ובכך להטיב את עתיד החברה, באמצעות פיתוח מענים, תוכניות ושירותים שיזמנו לצעירים וצעירות אלו גישה למשאבים, ליווי נדרש, תמיכה רגשית והכוונה, לטובת התפתחותם האישית והמצוועית.

ואכן, בהתאם להחלטת הממשלה משנת 2016, הושקה "יתד": תוכנית לאומית לצעירים וצעירות במצב סיון, בשיתוף בין-משרד וביון-מזרי בהובלת משרד הרווחה וג'וינט אשלים. תוכנית זו, שפעילוותה משותפת למשרד הממשלה, לרשותות הממשלה

והמקומיות, לארגוני חברתיים אזרחיים ולגופים פילנתרופיים, מספקת במה רחבה לסייע לצעירים ולצעירות במצבי סיכון, במימוש זכויותיהם וצורכיהם, בפיתוחם האישי ובשילובם החברתי. עם זאת, לצד ההכרה והתמיכה בצעירים אלו, עדין יש צורך בעיגון ההחלטה בחוק, בהמשך קביעה והתוויה של מדיניות ובפיתוח חקיקה שתתאים להטרוגניות הרובה המאפיינית צעירים וצעירות אלו, ובכלל זה צעירים חסרי עורך משפחתי שגדלו בקרבת משפחותם וצעירים בוגרי מסגרות חוץ-ביתיות.

מחקרים הערכוה והתערבו השונים שהובילתי בשנים האחרונות בשותפות עם משרד הרווחה והביטחון החברתי ומשרד החינוך, המנהל לחינוך התיעשבותי פנימייתי וארגוני צעירים בוגר החברתי, מצבעים על הדרך החשובה שנעשה עד כה בעמידה על הצרכים של צעירים במצבי סיכון, וראים את התרומה המובהקת של ליווי צעירים אלו לקידומם. ממצאי המחקרים מראים כי השקעה בצעירים ובצעירות בסיכון מקדמת את הישגיהם בתחום התעסוקה והכלכלה, ההשכלה והדיור, ותורמת לשביעות הרצון שלהם מחייהם.

לפיכך, אין ספק כי יש להמשיך בעיבוי התקנים והתקציבים שישיעו לצעירים אלו, ולהשלים את המענים החסריים להם בתחוםים כגון השכלה, הכשרה מקצועית, טיפול רגשי, דיור (לחסרי עורך משפחתי) ואוריינות דיגיטלית. כמו כן יש לפתח תוכניות ומענים

מותאמים לצעירים במצבם סיכון המתמודדים עם אתגרים ייחודיים הקשורים לחברה וلتרבויות שם שייכים לה או שהודרו ממנה, כגון צעירים בסיכון מהחברה הערבית ומהחברה החרדית.

רבים מצורכי האוכלוסייה שבסיכון טרם נענו. יש לבחון היכן אפשר להרחיב את העשייה כדי להגיע לקבוצות קצה הזוקקות לילוי נפשי מكيف יותר; כיצד נכוון לגשת לסוגיות הבדיקות בקרב צעירים פגעים אלו ולהברים לרשות חברות מיטיבות לאורך זמן; ואילו כלי עבודה נוכל להעניק להם כדי לחזק את תחושת המסוגלות העצמית שלהם ללא תלות במלואים. ומעל לכך, علينا להזכיר חשיבה ויצירתיות רבות יותר לשאלת כיצד נוכל לחזק את תחושת השicity שליהם לחברה ולהעצים את האופן שבו הם תופסים את עתידם, את אמוןתם בעצמם ואת יכולתם למש את מטרותיהם ואת הגשומות העצמית כבוגרים.

ד"ר יפית סולימני-אעידן היא חברת סגל בכירה בבית הספר לעובדה סוציאלית אוניברסיטת תל אביב. תחומי המחקר שלה כוללים נוער וצעירים בסיכון בקהילה ובמסגרות השמה חוץ-ביתיות (פנימיות, כפרי נוער ואוננה), ומעבריהם לח' בגרות. מחקרים מתמקדים בשלושה צירים מרכזיים: האתגרים והחסמים שצעירים וצעירות

במצבי סיכון מתחממים עימם מעבר לבגרות בכלל, ובהתיחס לתפיסה עתידם בפרט; פרקטיקות מקדמות חוסן והסתגלות בעבודה עם צעירים וצעירות במצב סיכון בהיבט מודע הקשר, כגון לילוי ומנטורינג, אוריינטציה עתיד ותקואה; ומלווי הצעירים, המטפלים והמנטורים המנהים אותם - תפיסותיהם, האתגרים שהם מתחממים עימם והמשאים שהם זוקקים להם כדי לתרום בצעירים מעבר לבגרות, מtower הבנה שלילוי צעירים בסיכון הוא תחום חדש ומפתח. חלק משאייתהקדם ידע "שומי", מחקריה נערכים בשיתופי פעולה של אנשי אקדמיה וארגוני שטח, ובמטרה לפתח התערבותיות המותאמת לצעירים במצב סיכון אחרים, ד"ר סולימני-אעידן מובילה בעשור האחרון מחקרי הערכה לאומיים, בהם תוכנית "יתד" לצעירים וצעירות במצב סיכון, תוכנית יש ל clues", שבה בוגרי כפרי הנוער והפנימיות של המנהל לחינוך התיישבותי זוכים לילוי לחייהם העצמאיים, ותוכניות מנטורינג לילוי צעירים וצעירות בסיכון.